

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Duplic Serghei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 01.03.2017-19.04.2017
2. instanța de apel: 26.05.2017-20.12.2017
3. instanța de recurs: 01.03.2018 - 04.04.2018

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 19 aprilie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Duplic Serghei Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Duplic S. la data de 21.12.2016, în jurul orei 22.20, a pătruns ilegal prin escaladarea gardului, în gospodăria lui Pavlov Valentin, amplasată în or. Xxxxx str. Xxxxx nr. xx, unde din garajul anexă a imobilului, a sustras pe ascuns piese de la autocamion, și anume, patru chiloase a motorului, două la preț de 2.700 lei, iar celelalte două la preț de 1.300 lei fiecare, un filtru pentru motorină împreună cu pompa la preț de 800 lei, retractor starter la prețul de 1.000 lei, două motoare a ștergătorului de parbriz la preț de 600 lei fiecare, două amplificatoare pneumohidraulice la preț de 1.000 lei, divizor a cutiei de viteză la preț de 800 lei, supapă de frână la preț de 500 lei, supapă de frână cu un singur circuit la preț de 130 lei, un generator la preț de 300 lei, două frâne principale la preț de 300 lei, o centrifugă de ulei la preț de 1.000 lei, releul de cuplare demaror la preț de 1.170 lei, trei chei inelare la preț de 300 lei fiecare, întrerupător de masă a acumulatorului de 24 Wolt, la preț de 1.000 lei și instalația electrică de la autocamionul de model „Kamaz” din dreapta și stânga la preț de 608 lei, iar cea de a doua la preț de 570 lei. Acțiunile ilicite

menționate ale lui Duplic S. au dus la cauzarea unor daune materiale în proporții considerabile, în sumă totală 20.578 lei, proprietarului Pavlov Valentin.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului a fost calificată *de drept* în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și anume – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Duplic S. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat:

- este de acord cu aprecierea probelor administrate de organul de urmărire penală, însă nu este de acord cu pedeapsa stabilită;

- inculpatul Duplic S. se caracterizează negativ, conform caracteristicii eliberate de la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, anterior a comis mai multe infracțiuni de același gen;

- a fost condamnat de 3 ori la pedeapsă sub formă de închisoare cu executare și o dată a fost condamnat la muncă neremunerată în folosul comunității, însă nici una din pedepsele aplicate nu l-a reeducat pe inculpat;

- luând în considerație circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, gradul prejudiciabil al infracțiunii comise, reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, altfel pedeapsa nu își va atinge scopul;

- instanța trebuia să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei, care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, a fost respins, ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că prezenta cauză a fost judecată de instanța de fond în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit cărei inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Astfel, instanța de apel a reținut, că atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul a recunoscut fapta săvârșită, depunând sub jurământ declarații consecutive referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz, ce se conțin în rechizitoriul cauzei penale, ce au fost reflectate și în partea descriptivă a sentinței.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că prima instanță corect a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, iar probele administrate în cauză corespund cerințelor art. 93-101 Cod de procedură penală.

Referitor la pedeapsă, instanța de apel a considerat, că prima instanță la individualizare a acordat deplină eficiență prevederilor art. 2, 7, 61, 75-78, 82 Cod

penal, a luat în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, aceasta fiind o infracțiune mai puțin gravă, motivul și scopul de profit, personalitatea inculpatului, care a mai fost anterior condamnat, precum și faptul, că Duplic S. a recunoscut vina, a colaborat cu organul de urmărire penală, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a acceptat procedura simplificată de examinare a cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală și s-a căit sincer, a restituit paguba materială și partea vătămată nu are careva pretenții față de acesta, precum și comportamentul inculpatului la urmărirea penală și în instanța de fond în sensul îndeplinirii obligațiilor procesuale, lipsa evidenței la medicul psihiatru și narcolog, caracteristica de la locul de trai, atitudinea lui față de faptele comise, influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui.

În viziunea instanței de apel, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității stabilită lui Duplic S. va atinge scopul de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, după cum prevede art. 2 și 61 alin. (2) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că pedeapsa cu munca neremunerată posibil îl va determina pe inculpat să conștientizeze încă o dată fapta comisă, să se resocializeze, să se corecteze și pe viitor să se rețină de la comiterea faptelor penale.

Totodată, instanța de apel a ținut cont și de faptul prezenței unei activități infracționale îndelungate a lui Duplic S. și caracteristica negativă, astfel chiar dacă acesta a avut mai multe conflicte cu legea penală, a executat în mod integral pedepsele și antecedentul penal este stins.

La fel, caracteristica lui de la locul de trai rezultă din condamnările anterioare, iar alte plângeri de la rude și cetățeni n-au parvenit și nici materiale sau fapte compromițătoare nu sau înregistrat, iar din caracteristica de la locul de muncă prezentată în instanța de apel rezultă, că Duplic S. activează în calitate de tehnician la SRL „Vladimina” din or. Ungheni, se caracterizează pozitiv, este străduitor și punctual, conștiincios se atârână față de lucrul lui încredințat, se bucură de stimă în colectiv și careva abateri disciplinare sau de comportament nu a admis în perioada de lucru.

Din considerentele menționate, instanța de apel a considerat că argumentele procurorului sunt neîntemeiate, așa cum instanța de fond a individualizat corect pedeapsa și just a aplicat-o.

6. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- consideră pedeapsa prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii și nu în ultimul rând personalitatea inculpatului;
- circumstanțele atenuante la care face trimitere instanța, precum că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer și a contribuit la descoperirea infracțiunii, nu pot

prevala față de comiterea infracțiunii în stare de ebrietate și prezența anterioarelor condamnări pentru infracțiuni similare;

- inculpatul fiind judecat de nenumărate ori, ultima dată la 16.10.2014, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, nu a stat pe calea corijării, nu a conștientizat faptele comise, iar pedeapsa sub formă de muncă neremunerată nu a avut efect, inculpatul continuând să săvârșească infracțiuni;

- aplicarea repetată a pedepsei sub formă de muncă neremunerată este neproportională și nu va face altceva decât să-l încurajeze, atât pe Duplic S., cât și alte persoane să săvârșească în continuare infracțiuni.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul își întemeiază recursul în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce prevede că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, instanța de recurs atestă, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente Colegiul nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Din conținutul recursului, Colegiul penal reține că, recurentul critică hotărârile judecătorești, deoarece instanțele de fond au aplicat o pedeapsă prea blândă, fiindcă inculpatul a mai avut abateri de la lege, iar aplicarea repetată a unei pedepse cu muncă neremunerată în folosul comunității, nu ar duce la reeducarea acestuia.

Analizând temeiul invocat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și lucrările dosarului, Colegiului penal consideră, că în prezenta speța acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de judecată au adoptat hotărâri, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolului 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama

de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială, să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul evidențiază că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Codul penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, prevede ca pedeapsă *amenda de la 650 la 1.350 unități convenționale, munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore sau cu închisoarea până la 4 ani.*

În speța dată, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța este în drept să stabilească pedeapsa inculpatului sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime, se stabilește o nouă limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care este de la 120 la 160 ore. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, se încadrează în limitele sancțiunii normei penale date, conform noilor limite stabilite.

Instanța de recurs reține, că în prezenta cauză penală, instanțele de fond au ținut cont de faptul, că inculpatul Duplic S. a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut vina, a colaborat cu organul de urmărire penală și a contribuit la descoperirea infracțiunii, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penale și s-a căit sincer, a restituit paguba materială, iar partea vătămată nu are careva pretenții față de acesta, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de caracteristica acestuia de la locul de trai, care rezultă din condamnările anterioare, iar alte plângeri de la rude sau cetățeni nu au parvenit și nici materiale sau fapte compromițătoare nu s-au înregistrat, la fel reieșind din caracteristica acestuia de la locul de muncă, rezultă că Duplic S., se caracterizează pozitiv, este străduitor și punctual, se atârână conștiincios față de lucrul lui, se bucură de stimă în colectiv, iar careva abateri disciplinare sau de comportament nu a admis în perioada de lucru. Totodată, instanțele de judecată au ținut cont și de faptul, că acesta a fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanțele de fond au argumentat pe deplin motivele pentru care au aplicat inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, a atitudinii inculpatului față de cele comise și influența pedepsei asupra corectării și reeducării acestuia, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile procurorului, precum că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și neechitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii și nu în ultimul rând personalitatea inculpatului.

Ce ține de argumentul recurentului, precum că circumstanțele atenuante la care face trimitere instanța, precum că inculpatul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer și a contribuit la descoperirea infracțiunii, nu pot prevala față de comiterea infracțiunii în stare de ebrietate și prezența anterioarelor condamnări pentru infracțiuni similare, Colegiul îl consideră nefondat. Astfel, în viziunea instanței de recurs, chiar dată Duplic S. a avut mai multe conflicte cu legea penală, acesta a executat în mod integral pedepsele, iar antecedentul penal este stins, însă cu referire la săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, instanța de recurs reține, că circumstanța în cauză nu a fost reținută de către instanțele de fond, deoarece starea de ebrietate a inculpatului nu a fost constatată printr-un careva raport de expertiză medico-legală, iar invocarea de către Duplic S. a faptului, că a comis infracțiunea în stare de ebrietate, nu schimbă situația în prezenta speță, cu atât mai mult că instanțele de fond i-au aplicat acestuia pedeapsa maximă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, prevăzută la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Având în vedere toate aceste împrejurări, în opinia Colegiului, prima instanță, precum și cea de apel au stabilit inculpatului pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, fiind una echitabilă în raport cu faptele comise și se încadrează în limitele prevăzute de lege și rigorile stipulate de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare

a pedepsei, fiind individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse mai aspre va fi neproportională faptelor comise.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectare a inculpaților, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestora, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Duplic S., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Duplic Serghei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 mai 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie